

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Telefonszám: 13.
Egész évre	10.— K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKANYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.
Fel évre	5.— "	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		Nyitlitter sora 1 korona.
Negyed évre	2-50 "			
Egyes szám: ára 20 fillér.				

Feltámadás.

Husvét... Eljöttél hát megint, itt vagy véres palástoddal te szentséges, imádságos ünnep, a legnehezebb és legiszonyabb ünnep, amit ezredékek óta az emberiség valaha megért. Itt vagy, hogy nekünk, bűnös és békétlen embereknek Szeretetet és Békét hirdess ezekben a rettenetes napokban, amikor új életre kellene serkennie a nagy Mindenségnek, hogy új tavasz virágzása, új nyár gyümölcsérése, új ősz szüretje legyen. Amikor szeretnünk kellene egymást nagyon, nagyon, és mi gyűlöljük és öljük egymást, iszonyu harcokban...

Az ígéretek ünnepe máskor mindnyájunknak a Husvét, amit ujjongva szokott köszönteni öreg és ifju egyaránt. Ma a templomba hívó harang kongása nem örömré szólít, gyászra, szomorúságra csendül, hogy immár a Szeretnek és Békének második ünnepét töltjük fegyverben, véres békétlenségben. Husvét van, de ma senki kezében sem locsban meg a rózsavizes üveg, ma nem illatos virággal és piros tojással várja párját a menyasszony, hanem a könnyek gyöngyével, az aggodalmak gyötrelmeivel. Az idej Husvét is véres betűkkel írja be nevét az évezredek aranykönyvébe. Embervérrel, ezzel a legdrágább nedűvel! Ezt locsantják a háborus országok földjére az ellenfelek fegyverei. Ott, ahol haldoklók jajszavától, győztesek diadalkiáltásaitól reszket a levegő, ahol fegyverek csillognak a tavaszi nap fényében s az ibolyák zsenge kelyhét rohamra induló katonák léptei tapossák.

Kereszte feszítve mindenütt az ember-szeretet eszméje. De már nem tart sokáig... A szívekben mind erősebben és erősebben éled a remény, hogy már nem tart soká a háboru. Hogy feltámad két éves sírjából az emberszeretet eszméje, hogy új hajlékok épülnek a kormos romok fölébe és hogy békés napsütésben boldog, elégedett emberek fognak ismét a földön járni. És ez a remény teljessédni fog, teljessédni kell. Mert hiszen amerre a magyar fegyverek elhatoltak, a magyar katona diadalát zengi minden. Amerre a mi fiaink elhaladtak, ott új élet fakadt az elpusztult fészkekben, ott gyengéd kezű gyámolítóra, védőre találtak az elarvult gyermekek és hitvesek. Ott már feltámadt a szeretet nagy Géniusza, hogy annál messzebbre, annál zengzetesebben elvigye annak a legendás hősnak a hírét, akit úgy hívnak, hogy: »Magyar katona.«

Husvét reggelén, a Feltámadás magasztos ünnepén küldjük fohászkodunk a Mindenhatóhoz: óvja meg, védje meg szereteteinket a csaták szörnyű zivatarában, terjessze föléljük védő karjait és vezérelje vissza őket az elhagyott otthonba mihamarább. Amen!

A negyedik hadikölcsön.

A győzelmet nemcsak meg kell vívni, hanem meg is kell venni. Ingyen semmit sem ad az ellenség. Vért és pénzt kell áldozni a harci sikerekért. Ki-ki a magát adja a háboru véres oltárára, melynek tűzéből végre is a béke fog kiforrni: az erősebb és fiatalabb férfiak az erejüket adják s tán az életüket; az itthonmaradtak pedig a pénzüket. Akiik pénzt kölcsönöznek a háboru folytatására, azok 5½ vagy 6 százalékos kamatot kapnak. Erre nem is illik a hazafias áldozatkészség kifejezése. Hisz olyan előnyös a most aláírásra bocsátott új hadikölcsön jegyzése, hogy ez a legjobb tőkebefektetés. Nem áldozat ez, hanem üzlet.

Még pedig igen jó üzlet. Ugy annak, ki nagy kamatban biztos évjáradékot akar magának gyűjteni, mint annak, ki spekulálni akar állampapírokkal. A kormány azért kétféle formában fogadja el a nemzet kölcsönét az állam javára. Kibocsát 6 százalékos adómentes állami járadékkölcsönt, melyet 1921. előtt föl se mondhat s mely már májustól kezdve kamatozik. Ezt 50 koronától 10.000 koronáig terjedő különböző címletekben állítják ki s a 100 koronás névértékért csak 97 korona 20 fillért kell fizetni, ami az időközben kamatok figyelembevételével az előbbi kibocsátás 97.10-es kurzusának teljesen megfelel. Ehhez tehát hozzájuthat a legszegényebb ember is, ki a takarékbán sokkal kevesebbet kap az összegyűjtött garasaiért. Nem is szólva azokról az összegekről, melyeket kamatozatlan bankókban elrejtve tartogatnak a sifoncérban. A józan ész és a hazafiság parancsolja tehát, hogy elő kell szedni a rejtett pénzt, melyeknek semmi kamatjövedelme sem volt eddig s be kell cserélni a bankót kamatozó állampapírra.

A másik formája az új hadikölcsönnek 5½ százalékos adómentes állami pénz-tárjegyből áll. Ezeket kétezer koronától 50.000 koronáig terjedő címletekben állítják ki. Ezt a kölcsönt az államkincstár 1926 június elején teljes névértékben visszafizeti. Az aláírás ár itt minden 100 korona után 91 korona 90 fillér. Tehát például tízezer koronás címletért fizet most valaki 9190 koronát, 1926-ig kapja az 5½ százalékos s aztán teljes 10.000 koronát kap vissza. Az egyszerű polgárok faluhelyen az iskola fekete tábláján krétával gyorsan kiszámíthatják, hogy az új hadikölcsön mindkét formája az összes eddigi papirosoknál mennyivel kedvezőbb konjunktúrát kínál s mindenki a maga viszonyai s gusztsusa szerint válogathat a kettő közül.

Jó üzletnek nem kell reklám. Az új hadikölcsön nem szorul dicséretre. S hisz-szük és reméljük, hogy kis és nagy ember

sietni fog a jegyzéssel. Nemcsak a hadi érdék, hanem a nemzeti becsület is követeli, hogy ne maradjunk mögötte a korábbi hadikölcsönök végösszegének. Meg kell gondolni, hogy most mennyivel kedvezőbb körülmények és rózsásabb kilátások között élünk, mint az előző kibocsátások idején. Magyarország különösen előnyös helyzetben van az összes hadviselő államok között. Területén hosszú idő óta nincs ellenség. Sőt a mi csapataink állanak mélyen benn idegen országokban. Nemcsak a mi földünk terem nekünk, még pedig az idej kilátások szerint sokkal többet, mint a mult évben, hanem a megszállot tartományok földje is segít ellátni hadseregünket. Magyarország gazdaságilag époly kitűnően áll, mint katonailag. A háboru alatt különös szerencsénk, hogy agrár-állam vagyunk. Ez biztosít minket minden kiéheztetési kísérlettel szemben. S ez biztosítja jövedelmeinket is. Hogy az ellenséges államok határa zárva van, ez bizonyos tekintetben iparunknak is hasznára van: itthon marad a pénz, amit exportra adunk. S általában a magyar hadikölcsönnek az ad különös erkölcsi és anyagi értéket, hogy ami pénzt ilyen formában a háboru rólunk, az itthon marad, mert itt költjük el. Az ántant-hatalmak élelemért és municióért is idegen országoknál fizetnek. A központi hatalmak mindent a maguk határain belül szereznek be. S büszkeségük, hogy kölcsönért se kell idegenbe menni. Mindenkinek egy kell felfognia a kérdést, hogy a hadikölcsön összegét tulajdonképpen a lövészárkokban értünk küzdő testvéreink eltartására, élelmére s municiójára fordítjuk. A hadikölcsönből nő ki a győzelem. Háboruba vetjük, de békét aratunk vele.

Ilyen a piac!

— Második cikk. —

Előző számunkban nagyjában igyekeztünk hű fotográfiát adni a lendvai piacról. A falusias egyszerűen bojkottáltak bennünket és nem hoznak be semmit. Aki pedig behoz valamit, azt úgy és annyian megrohanják, hogy majdnem szétszedik. Ilyenkor természetesen nem boldog az elárúsító, hogy normális árat kérjen a portékájáért, mikor jóval a maximális áron felül is könnyen értékesíteni tudja a holmiját.

Megkérdeztünk egy régi termelőt, aki éveig hordott a lendvai piacra baromfit, tojást, tejfőt, vajast stb. eladás céljából, hogy miért nem hoz be most is valamit?

— Talán boldog vagyok, — felelte nagy fennhangon, — hogy én az urak kaparcruhája legyek! Az én portékámnak én szabom meg az árát, nem más. Vegyenek attól, aki ad maximális árért, én hát nem adok! Meg nem is vagyok rászorulva most a piacozásra, hála isten! Most a paraszt népek is felvirágozott egy kicsit...

Megkérdezem: mit csinál azzal a sok tojá-szal, baromfi-val, tejjel, tejföllel, amit előbb a lendvai piacra behozott?

— Mit csinálnak? — csodálkozott a kérdésen. — Azt, amit más termelő csinál mostanában! A baromfit, tojást, amit el nem visz a tükász, megesszük magunk, a tejet meg szívesen megisszák a malacok...

Kint a falun tehát tej jut a malacoknak is, itt benn pedig verekedniük kell egy félliter tejes vizért, hogy a beteg gyermekünknek reggelit tudjunk adni!

Ez most a különbség falu és város között. De mindenfelé. Mert az én asszonyom véletlenül nagyon is általánosságban talált beszélni.

A lendvai piacra tehát nem hoznak be semmit, vagy aránytalanul kevesebbet, mint amekora a kereslet az egyes cikkek után. Aki valamit venni akar, az kénytelen kosarat venni a karjára és kikutyagolni a falvakba. Ha jókedvében találja az illető termelőt, akihez az útja vezetett, még kap valamit.

— Na, hát mégis tudnak megélni a parasztok nélkül?! — ezt végké az arcába kint a faluban legtöbbször és kinevetik.

Mikor nagynehezen mégis megtelik a kosara s elfogyott anyj pénze, amennyiért békeidőben egy fél borjat megvehetett volna, örül, ha már a falun kívül lehet.

Ezeket az állapotokat is, sajnos, a háboru szülte. Jobban mondván nem a háboru, hanem az a jómód, amibe a termelő jutott a háboru következtében. Hát hiszen nem irigylí senki a magyar parasztot, hogy egy-két esztendőre feljön az ő csillagjuk is, de bántó, hogy nekünk kell meginni érte a levét: városiaknak, jobbra fix-fizetéses embereknek.

Különösen a tejtermékek beszerzése okoz nagy gondot mostanában. A tej szédületes magasságot ért el — no, nem minőség, — hanem ár tekintetében és még sincs tej. A csökkenő tehénlétszám csak elenyésző kis mértékben okozója ennek, de ennél főbb oka az, hogy a termelők, akik ma már nincsenek rászorulva arra a pár garasra, restellenek bejönni vele s inkább maguk eszik meg és az állataikkal etetik meg. Aki érte megy a falvakba, az kaphat annyit, amennyit csak akar.

A tej ára mostanában 24 fillérben van hatóságilag megállapítva. Istenem! hol van az az idő, amikor ennyiért jutottunk tehez? Mostanában 32, 34, 36 fillér, sőt még ennél is több egy liter tej ára. Ennél olcsóbban nem lehet kapni!

Van más oka is annak, hogy a városba nem jut egy deci tej sem. Menjünk ki korá reggel a városvegi utakra, a vasuti utcába különösen: megtaláljuk az okot. Egész csapat asszony végig-üli az utmenti korlátot, kezükben tejesfazék, szemükben vágyakozás — egy-egy jól felpakolt tejesasszony után. Várják a jóserencsét, illetve a tejet, amit a falusi asszonyok a városba igyekeznek behozni. Azokat lefogják pardon nélkül; azért ünek itt órákig.

Nem is kérjük, mi a tej ára, nincs az a drága pénz, amit meg ne fizetnének. Pedig szegény ördög mind, otthon tán tíz korona pénz se tudnának összeszedni. De kell a tej, hát nem drága.

És veszik a tejet kint a vasuti uton, a berekben, a vasuti töltésen, a Kanizsai-ut végén stb. 35 krajcárért pintjét. Nem tulzáz ez kérem, de ennyiért veszik ott kint a tejet. Sőt sokszor még ennél is drágábban, ha több a licitáló és kevesebb az eladó tej. Harmincöt krajcár egy pint tej, vagyis körülbelül 24 krajcár egy liter, de mivel egy pintesüveg legtöbbször csak 13 decit és nem másfél litert tartalmaz, még 25 krajcárnál is drágábban fizetik a tejet.

A városba nem jön be egy félliter tej sem, mert már kint az utcavégeken lefogják az asszonyokat és ilyen horribilis árakat fizetnek nekik. Ma már ott kint van a piac a vasuti uton, nem itt a templomtéren. Oda tessék rendőrt küldeni az árak ellenőrzése miatt, ott nagyobb szükség van rá, mint itt benn!

Igy vagyunk a tejjel, de nagyjában ugyan-igy vagyunk mindennel. Annak a kevésnek az árát, amit behoznak, maga a közönség veri fel a végtelenségig. Az eladó akkor nem bolond, hogy drágán ne adjon. És mégis a közönség az, aki panaszodik.

De ezen mi nem tudunk segíteni. Nem is az a célunk, mert tudjuk, hogy meddő fáradozás volna ez részünkről. Csak fotografiázt akartunk adni a lendvai piacról s azt hisszük, ez részben sikerült is.

Harcéri napló.

Írja: VLAY IMRE.

XV.

Julius 4. Egész éjjel készültünk a támadásra, mert fölünk jobbra és balra fekvő csapatok — minthogy ott kedvezőbb volt a terep — támadtak és behatoltak az orosz állásokba. Így a mi munkánk jelentékenyen meg volt könnyítve. Az orosz megkísérelt ugyan néhány gyenge ellentámadást, de mi erősen és hatásosan visszavertük. Én az egész műveletek alatt úgy áldtam, mint a tej. Inspekcióm éjjelkor lelet, tehát nem érdekelt a dolog. Megszokja ezt az ember; olyan ez is, mint az órátegyes: először — amíg szokatlan — zavaró, de később már hiányzik, ha nincs.

Hajnalban káplár Kompos, a századkürtös, vert fel álmaimból!

— Kadét ur, aufpank! A muszkák előttek. Mi is már felszedődünk!

Hamar belemártottam a képemet egy sajka friss patakvizbe, aztán hátamra kaptam a cök-mókomat és utaztam.

Utunk Woikow—Brykow és Pniatyn falvakon vitt keresztül. Brykow falu a vasut mentén van. Vasut? Nem, már csak egy földhányás. A muszkák körülbelül másfél kilométer hosszúságban úgy elpusztították, hogy nem lehetett volna azokban a buckákban vesutrá ismerni. Nem csodálkoztam, mert hiszen ez a vonal Potundál Lemberget köti össze a hazánkbeli Körösmezőnél ki-lépő és Holicon keresztül Tarnopol felé vivő vonallal, tehát mindenképpen fontos stratégiai vonal.

De miért adták fel a muszkák ezt az erős vonalat?... Ezen spekuláltam egész uton, még akkor is, mikor bemarostunk Pniatynba. Pniatyn egy kis falu, szétszórtan és rendszertelenül építve; van ott egy spiritusz-gyár is, valami grófé, oda kvártélyoztak be magukat.

Majd elfelejtém!... Woikow faluból maszi-roztuk kifelé, mikor nagy perre és elfojtott nevetésre lettem figyelmes. A faluvégén és kis pihenőt tartottunk és ezt a kis időt infanterist Tömből — aki a bataillon legtekesebb embere volt — arra használta fel, hogy behatolt egy répaverembe. A répaverem egy szabályos verem volt, de a szabálytól annyiban eltért, hogy nem volt benne répa, mert a muszkák — dacára sietős utjunknak — mégis ráérték kiüríteni és csak a fenékén, vagy másfél méter mélyen „szemtelenkedett egy-pár szem,” mint ahogy Tömből megjegyezte.

De Tömből nem jött zavarba (hiszen *baka* volt!), fogta a fegyverét, ráúta a bajonett, úgy bökdöste ki és adogatta hátra a hozzá szaladgáló bakáknak a korékrépat. Közben ki lett adva a

A hadapród ur.

Írta: LÁZÁR ALAJOS.

Északi harcér, március hó.

I.

Szürke téli délután. Elgondolkozva ülünk a kis szakaszparancsnoki fedezékben, én és a hadapród ur. Gyerekaru, fürgé fiu, örökké mosolygó. Hadiérett. Hogy bevonult egyévi önkéntesként a honvédséghez, egy-kettőre hadapród lett belőle.

— Te, — szól hozzám, — ma este járörbe megyek. Pistát akarok fogni. Ha már itt van az ember, hát legyen valami lityegő ott, a szív fölött. János, adja ide a bort!

János, az öreg tisztiszolga, meglepően hasonlólt a hadapród urhoz. Negyvenkét éves. A hadapród ur tizenkilenc. Előkerül a tisztjelöpcső bora. Szürsölgetjük. János tesz-vesz a fedezékben, azután kimegy.

Szól a hadapród ur:
— Öregem, legyünk őszinték. Akármí történhetik ma este. Te jó barátom vagy, beszéljünk komolyan...

— Ugyan, csak nem vagy babonás!?
— Dehogy is. De mégis, mintha sejténem, hogy nem jó vége lesz... Nézd ezt a levelet. Lányunk írtam. Diákori szerelmem. Ha esetleg... Tudja az Isten, talán... meghalnék... Tudod a többi...

Megértettem. Szólanul kezét fogtuk. A levelet eltettem. Haza mentem a fedezékembe aludni.

II.

Frontunk az oroszoktól hatszáz lépésnyire van. Szántóföld, még a tavalyi burgonya benne

van. Nem értek rá kiszedni. Itt-ott pár földúrás: járörök által készített lövészteknők.

Esti hat órára elindul tizenkettő magával a hadapród ur. Koromsötétség. Két lépésre is alig látni.

Csuszva megy a kis csapat lépésről-lépésre. Idegbontó munka. A szem minden percben árnyat, emberalakot vél megpillantani és minden kis neszben fegyvercsörgést hall az ember.

Csak tovább! Minden kis neszre megállni, feszülten figyelni és megint csak tovább!

Háromszáz lépést már megtettek. Egy tizedes odacsuszik a hadapród urhoz:

— Tessék oda nézni! Muszik Rajvonaiban jönnek. Ott ni! Nem lájta?

A hadapród ur is észreveszi.

— Tovább kuszni! — így a parancs.

Hogy közelebb jönnek, egyszerre a muszka figyelő-örsem, talán félelmében, egy világító rakétát ereszt. Pillanat a fény. A két járör megáll. Észrevették egymást.

Kinós csend. Hirtelen zörgő csettenések: a zárócsapot nyitják fel a mieink.

A hadapród ur suttogva dirigál:

— Ösztű! Cél... tűz!

Pár jajszó muszka oldalról. Jön rá a felelet.

— Újra ösztű!

A muszka megindul. Kanyarodik. Be akarják keríteni a kis csapatot. Meghallják a mi fedezékünkben is a fegyverropogást. Világító pisztoly, rakéta mindkét oldalról.

A hadapród ur habozik. Nem tudja, mit csináljon. A muszkák pedig csak kanyarodnak. Már oldalazhatnak.

— Roham! Rajta! — kiált nyersen a hadapród ur.

És tizenkét ember rohan és torkaszakadtából ordítja a rajta-rajtát.

A muszka ösztűzzel felel. Két rohamozó elesett. Újra ösztűz. Már elérik a muszkát.

A muszka most ellenrohamba megy. Harmincan tíz ellen.

— Ullá! Ullallá!

Csattog a fegyver, zúrvazar, ordítás, jajszó...

III.

Elmulott a zaj. Lessük, várjuk, mi történi? Néma csend. Aggódunk.

Egyszerre halk zokogást hallunk és gyors lépések zaját. A sötétből egy ember árnya bontakozik ki, ahogy a vállán valami nehéz terhet cipel.

Közelebb jön. János, a tisztiszolga. Vállán a hadapród ur.

Odamegyek.

Sápadt arc: a hadapród urat megismerem. A melle vérzik. Fuldokol, nehezen léleklizik.

Szólok hozzá:

— Öregem, ugy-e csak könnyű seb? Meglátod a Marist. Otthon leszel és boldog...

Bágyadt szeme megkeresi szememet. Nehezen, halkán szól:

— A levelet... Apám... Maris...

Beköbölték újra. János nem tágit mellőle.

Oly szeliden, meleg szeretettel néz hadapród urára. És sir...

A hadapród ur egyre halványabb. Az orvos aggódik. A kötés mind véresebb.

Kinzó jalkiáltás s utána nehéz, szakgatott, hörgő sírás: a tisztiszolga sírása.

— Meghalt! — kiált fel. — Nincs többé! Meghalt a *fiám*, a hadapród ur!

HIREK.

Bejön a boltba

egy jóképű falusi menyecske, bő, sokráncu szoknya, csikorgó cipő van rajta, mivelhogy ünnep van. Bejön, megáll a bolt közepén és körülnéz a pultok között, mint aki keres valamit.

A kereskedő, mikor végez velem, odaszól hozzám:

— Mi tetszik?

— Arckenöcsöt adjon, valami jófajtát, husvétra, — mondja a menyecske a világ legtermészetesebb hangján.

Megállok, mert szokatlan dolgot hallok és látok: egy falusi menyecske arckenöcsöt vásárol husvétra. A kereskedő felnyitja a „stelázi“ üvegajtóját s eléje tesz egy doboz Margit-krémet, hogy: Tessék!

— Ez nem kell, ez már volt, de nem vagyok vele megelégedve. Valami jobbat adjon, — feleli a menyecske.

A kereskedő udvarias ember és jó üzlet-ember is egyuttal. Leemel az állványról egy fehér téglét s az ujjai között forgatja.

— Az a kérdés, ad-e egy téglé arckenöcsért tizenkét koronát? — kérdezi, mielőtt lenné a pultra.

— Hát ha jó, akkor adok.

A kereskedő magyarázza, hogy ez egy igen finom párisi krém. A menyecske az orrához emeli a téglét, megszagolja, aztán már veszi is elő a bugyellárst és lefizeti a 12 koronát az arckrémmért, egy árva szó nélkül. De még nem végezt. Azt mondja:

— Hát most adjon hozzá valami jófajta szappant is!

A kereskedő eléje tesz egy háromkoronás szappant. Szó nélkül megveszi.

— Most adjon olyan port, amit mosdás előtt a vízbe kell szórni.

Kap császárs-boraxot is. Azt is szó nélkül kifizeti. Azután menni készül. A kereskedő — mondom — jó üzletember. Még megkérdezi:

— Puder nem tetszik?

A menyecske menőfélben szól vissza:

— Az most nem köll. Még van...

Aztán kipöndörül a boltból.

Körjegyzőválasztás Rédicson.

— Saját tudósítónktól. —

Szerdán, f. hó 19-én ejtették meg Rédicson községben a körjegyző-választást. Az eddigi körjegyzőt, Paller Jenőt, tudvalevőleg a vármegye törvényhatósági bizottsága nyugdíjazta.

Habár a választás eredménye előrelátható volt — miután az egész érdekelttség Toplak István baksai aljegyzőt óhajtotta a körjegyzői székbe beültetni —, a jelölt nagy népszerűségénél és kedvelt egyéniségénél fogva szokatlanul nagy érdeklődés mellett folyt le a választás, amelyre úgy az érdekelt községekből, mint Alsólendváról és a környékbeli jegyzőségekből is igen sokan megjelentek. Az érdeklődők sorában ott voltak Alsólendváról az elnökök Székely Emil járási főszolgabíróján kívül Pollák Emil takarékpénztári igazgató, Neubauer József főkönyvelő, Dr. Brünner József orvos, Horvát Károly m. kir. állatorvos, Schmidt Ignác járási számvevő, Szporni Sándor gazd. ellenőr, Hadrovics Elek körjegyző stb. Ott voltak továbbá Höhn Béla lenti, Varga Ferenc és Szeiler Ferenc lendvavásárhelyi, Rácz István csesztregi, Koller Nándor baksai és Kulcsár Miklós reszneki jegyzők, dr. Kollin Ignác lendvavásárhelyi körorvos, Németh Ferenc bagladi tanító, Kratancsik István rédicsoni kántortartó, Jergő Ferenc plebános, Sperlák Gusztáv állomási előjáró, Flesch Manó vendéglős, Brill Károly köz-malomtulajdonos és az egész előjáróság.

Székely Emil főszolgabíró délután 4 órakor nyitotta meg a választást, mint elnök. Bejelentette, hogy a körjegyzői állásra négy pályázó van és pedig: Toplak István baksai aljegyző, aki a rédicsoni jegyzőséget ideiglenesen vezeti, továbbá Teodorovics István rédicsoni aljegyző (jelenleg katona), Marton Pál barabássi jegyző helyettes jegyző és Böröcz József acsádi aljegyző. Amikor Székely főszolgabíró az első helyen kandidált Toplak István nevét felolvasta, az egybegyűlt szavazók percekig tartó élénkezésel, egyhangulag öt kiáltották ki körjegyzőnek. Ezzel a választás sorsa már el is dőlt: Toplakot az egész kör osztatlan bizalmából egyhangú szavazattal rédicsoni körjegyzővé választották. Toplak meghatva mondott köszönetet a személyre íránt oly impozáns módon megnyilvánult bizalomért s megígérte, hogy életének és munkásságának legfőbb céljává azt tűzi ki, hogy erre a bizalomra mindenkor érdemes legyen.

Választás után az egész társaság átvonult a Flesch-féle vendéglőbe, hol jó bor és jó ételek mellett hajnalig éltették és ünnepelték a megválasztott új jegyzőt.

Petrik Gyula †

Aisólendva társadalmának ismét gyászának ismét polgára dőlt ki az élok sorából. Petrik Gyula ügyvéd, az alsólendvai ev. gyülekezet felügyelője, csütörtökön dében 74 éves korában elhunyt. Petrik Gyula érdemes, hasznos tagja volt társadalmunknak. Valamikor, fiatal éveiben a közérten sokat dolgozott, az utóbbi években azonban betegeskedése miatt a nyilvános szereplésektől visszavonult s legfeljebb a függetlenségi olvasókörben, melyet ő alapított, és a bírósági tárgyalásokon, ahol az ügyészi megbízott helyét töltötte be, lehetett látni. A helybeli evangélikus gyülekezetnek hosszú idő óta felügyelője volt s mint ilyen, sokat fáradozott a gyülekezet érdekében. Régebben politikai téren is sokat szerepelt s mindvégig erős negyvennyolcas érzelmű volt. Az utóbbi hónapokban egészségi állapota annyira rosszabbodott, hogy ágyának esett s többé fel sem állt. Csütörtökön dében megváltotta szenvedéseitől a hála. Halálának híre, bár nem jött váratlanul, városzerte öszinte, nagy részvétet keltett. — A gyászoló család az öket ért súlyos veszteségről a következő gyászjelentést adta ki:

„Özv. Petrik Gyuláné szül. Beliczay Ilona egy a maga, mint az aulírtak és az összes rokonság nevében szomorodott szívvel jelenti, hogy a szeretett férj, apa, após, nagypapa, testvér és rokon, Petrik Gyula ügyvéd, az alsólendvai ev. gyülekezet felügyelője, életének 74-ik és boldog házasságának 47-ik évében, hosszas szenvedés után folyó hó 20-án déli 12 órakor csendesen elhunyt. A megboldogult hült tetemei f. hó 22-én, szombaton délután fei 4 órakor fognak az ág. h. ev. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tetetni. Aisólendva, 1916. április 20-án. Ádás és Béke lebegjen drága hamvai felett! — Ákos, Ilma, Elemér, Árpád, Dezső és Zoltán, gyermekei; Petrik Géza, Vilma, Ida, Lajos, Malvin férj. Rossberger Nándorné, Petrik Béla és Kálmán, testvérei; Ráth Károly, veje; Petrik Ákosné Sabathiel Józsa, Petrik Elemerné Klein Ilona, Petrik Árpádné Schönleitner Katalin, Petrik Dezsőné Kiss Margit, Dr. Petrik Zoltánné dapsai Dapsy Ida, menyeci; Petrik Magdus, Erzsi, Ráth Elemér, Ferenc, Petrik Ildikó, Etelka, Ibolya, Szabolcs, Elemér, István, János, Ilma, Dezső, Ildike, Évi és Sárika, unokái.“

A temetési szertartás tegnap, szombaton délután volt a főutcai gyászszobából. Abban a hatalmas embertömegben, amely a végítésség adásánál megjelent, láttuk társadalmunk minden rétegét. Az ügyvédi kar, a járásbíróság, a városi képviselőtestület, az előjáróság, a pénzintézetek, a függetlenségi olvasókör, az ev. gyülekezet, az ev. nőegylet stb. testületiek vettek részt a temetésen. Az egyházi szertartást T. K. E. Dénes alsólendvai ev. lelkész végezte, aki egy a gyászszobánál, mint a temetésben magasszárnyalás, megható bucsubeszédben méltatta az elhunyt érdemeit.

— **Katonai előléptetés.** Öfelsége a királyi Baller Ferenc vadászrezdéli hadnagyot, Baller János alsólendvai ipáros fiát, soronkívül főhadnaggyá nevezte ki.

— **Mikor vonulnak be a 18 évesek.** A most besorozott 18 éves hadkötelesek bevonulása ügyében rendeletet adott ki a honvédelmi miniszter. A 18 évesek május 29-én fognak bevonulni.

parancs az indulásra. Tömböl nem indult, ő hason feküdt feltesztel a veremben és sans gene adogattá ki a répát, anélkül, hogy csak egyszer is hátránézett volna. Ebben a helyzetben lepte meg őt a kapitány ur. A bakákat elkérgette és mivel Tömböl nem engedett a szép szónak, bizony, a felfelé fordított nadrágjára kapott egy-párát a lovagló-pálcával. Mintha misem történe, Tömböl változatlan nyugalommal bökdösi és dobálja kifelé a répát. Kapitány ur éktelen dühbe gurult. Rugta, ütötte Tömbölt. Nem használta. Egyszer csak — mikor neki is volt négy-öt répája — vörös pófával felemelkedik (fejébe szállt a vér, mert lelőggatta a verembe) és olyan csodálkozó szemeket vet kapitány urunkra, mintha imádság közben zavarta volna meg.

— Nem álls be most mindjárt!? — rivált rá a kapitány ur.

— De igen, isze' má' menők... — és eltűnt a sorban.

Délután megeredt az eső. Ugy esett, nem: szakadt, mintha muszáj lett volna neki. Szerencsére éppen beértünk Pniatynba, így csak bőrig áztunk, de ki tudja, mi történt volna akkor, ha véletlenül nem érünk falut. (Akkor nemcsak bőrig, de a legközelebbi falug is áztatok volna. A szerk.)

Hát óra felé szerencsésen utol ért bennünket a konyha és rendesen „bekosztoltunk.“ Menázi után pihenés.

Végignyultam a jó puha szalmán egy fél-szerben és Tömbölre gondoltam. Vajjon az őt kerékrepa után meggeszi-e még a menázi is? Érdeklődtem. Megette.

— Mit ennél még, testvér? — kérdém tőle.

— Kadét ur, látja azt a melencét? Akkora melence turóscuszát még megennék! — szolt és egy nagyot, de nagyot sóhajtott. Szegény Tömböl!

Gondolataimból egy ordonánc riaszt fel.

— Kadét urnak jelentem alásan, a hadnagy ur parancsára tessék a regemetszkomendóhoz menni!

Nem tudtam elképzelni, miért hívatnak.

Később kislűt.

Az ezredes ur szabadságolva volt és Frítsch őrnagy ur volt az ezredparancsnok. Frítsch őrnagy ur egy végtelen finom, derek *urt* ember. Szereti is mindenki. — Azt mondta:

— Öcsém, magát kitélté ide? Én egy ügyes embert kértem. Helyes! Nézze: ezen az uton, keresztül az erdőn, addig megy, amig nem talál orosz. Ha talál, jelenti, hogy mennyit, milyen állásban és vár a további parancsra. Érti?

— Igenis.

— Also, abtreten und durchföhren.

Ezt hívják „Nachrichten-Patrouill“-nak. A legveszedelmesebb foglalkozások között is érdemes heiyet foglal el. Felderítés: az ellenség kikutatása, esetleg meglegése stb.

A kivitellről legközelebb.

Jegyezzen mindenki az új hadikölcsönből! Jegyezni lehet április 19-étől május 23-ig az „Alsólendvai Takarékpénztár“-nál és az „Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár“-nál.

Husvét.

Most nincsen boldog kacagásban,
Napfényben fürdő szép vasárnap,
Nem ragyog illatozó csöppje
A rózsavíz bő harmatának...

A kis kapukat nézem, nézem,
Színté várom, hogy már benyissa...
Aki most messze földön harcol
És nem is jő tán sohára vissza!...

Talán most vérrózsák fakadnak
Szenvedő, lázas homlokára,
S csak jajszó... láрма... ágyudörgés
Felel esdő, hívó zivára...!

Talán már csöndes... mindörökké...
A lelke röptül égi szárnyon.
S valahol portad elfeledve,
Amíg én várom... egyre várom...

Harangszó esendül, Ezüst hangon
Feltámadást, örömet zengve!
S a könnyes arcom belehajtom
Imára kulcsolt két kezembe...

Kovácsnay Erzsi.

— **Kitüntetés arany érdemkereszttel.** Öfelsége a király Gölli Pál győzserézi, egy egészségügyi csapat főhadnagyát, Kotschy József helybeli polgár vejét, különös szolgálatainak elismerésül a koronás arany érdemkeresztel tün-tette ki a vitezési érem szalagján.

— **Halálozás.** Nagykániza város társadalmanak két kiváló tagja hunyt el a múlt héten. Tripammer Gyula takarékpénztári igazgató az egyik, aki szombaton délelőtti hunyt el 59 éves korában, és Csiga ház y Antal városi erdőmester a másik, kit fiatalon, mindössze 44 éves korában ragadt el a halál. Mindkét egyén igen népszerű, tevékeny polgára volt a városnak s haláluk ezért széles körben keltett ösztinte, mely részvétet.

— **Újra sorozzák az összes untaughlich népfelkelőket.** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy mindazon népfelkelésre kötelezettek, akik 1866—1897. között születtek és az eddigi szemléken alkalmatlannak találtattak, vagy nem jelentek meg, országszerte újra soroztassanak. E célból legközelebb nálunk is összeírják az összes untaughlichokat. Az 1878—1897. között születettek kötelesek május 16-tól június 24-ig pótszemlére jelentkezni. A többiek pótszemléjének idejét még nem állapították meg.

— **Ellenőrzik a felmentetteket.** A honvédelmi miniszter rendeletet adott ki a felmentettek ellenőrzéséről. Minden felmentett népfelkelő köteles felmentése igazolása végett a polgári hatóságoknál jelentkezni s ott igazolni a felmentését, továbbá hogy azon viszonyok, amelyek felmentését annak idején indokolták tették, fennállanak-e még.

— **Az izz. növegyet közgyűlése.** Az alsó-lendvai izz. növegyet május hó 7-én délután 3 órakor tartja az izz. elemi iskolában idei közgyűlést, mely fennállása óta a tizenhetedik évi közgyűlése lesz az egyesületnek. A gyűlésen terjesztik be a mult évi zárszámadásokat, választanak három számvizsgálót, megalakítják az új választmányt s több kisebb ügyet intéznek el. A kinyomatott zárszámadások szerint az egyesületnek 4223 korona vagonya van és pedig betétkönyvvben 991 kor. 91 fillér, hadikölcsönben 2940 kor., készpénzben 291 kor. 9 fillér. Bevétel volt tagsági díjakból, adakozásokból és kamaból 986 kor. 4 fillér, kiadás segélyekre és egyleti költségekre 794 korona 30 fillér.

— **Kinevezés.** A hivatalos lap közli, hogy lovag Ahsbahs Sándor Zalavármegyei főispáni titkár, fizetéstelen segédfogalmazót fizetéses segédfogalmazóvá neveztek ki.

— **Kitüntetés.** A király Rojkó Antal tanítóképző-intézeti tanárjeleit, tart. 20-as honvéddadnagyot, polgári iskolánk egykori növendékét, az elsőosztályu vitezési érdemmel tüntette ki.

— **Zalavármegye gabonavásárlási joga.** Mint tudvalevő, a földmívelési miniszter több vármegyét azzal a joggal ruházott fel már régebben, hogy közvetlenül a termelőitől vásárolhatnak takarmányozási, hízalalási és háztartási szükségletre gabonát. A földmívelésügyi miniszter most rendeletet adott ki, melyben a gabonavásárlási jogot Zalamegyére is kiterjeszti. Ezentul tehát Zalamegye is maga fedezheti összes gabonaszükségletét.

— **A csütörtöki vásár.** Napsütéses, derült idő kedvezett a csütörtöki országos vásárnak. A szép idő igen sok falusi embert vonzott be a városba s forgalmosa tette a vásárt, mely kereskedői szempontból tekintve, közepesen jó volt. Különösen a ruhanemű-kereskedők csináltak jó üzleteket. Mint feljegyzésre érdemes dolgot említjük meg, hogy egész napon át egyetlen lopási esetet sem jelentettek csendőrségünknek. Nem hiába tett meg a csendőrség minden intézkedést a vásári lopások elhárítására, ugy látszik, eredményel járt az ébersége.

— **Ösztöndíj az iparosok özvegyeinek és árváinak.** A soproni iparkamara a Goldberger Erzsébet féle alapítvány kamataira, 2400 koronára most írta ki a pályázatot. Az összeg nyolc egyenlő részben, vagyis 300—300 korona összegben lesz szétosztva. Pályázhatnak magyar honos, józan életű, fiatalon elhunyt, szegénysorsu iparosok özvegyei és 18-ik életévüket be nem töltött árvái. A pályázati feltételeket az alsólendvai ipartestület jegyzője is megmondja.

— **Az ipartestület válsága.** A háborus idők felhői összetornyosultak a helybeli ipartestület felett is. Az iparosok 75 százaléka, hadbavonult, a tagdíjak nem folytak be, szabaddulás, szegődötetés nincs, lakbért és egyéb szükséges dolgokat pedig ezek dacára is kell fizetni. A jegyző-fizetés folyósítására is képtelen az ipartestület, mert nincs rá fedezete. Az ipartestület most beadvánnyal szándékozik a városhoz fordulni, melyben kéri fogják, hogy valamiképp segítse nagy bajában a testületet. Igen sok város ugyan helyiséget adott, szubvenciót, tüzelő-anyagot, vagy más kedvezményeket nyújtott az ipartestületnek már bekezdében is, most pedig mindezt megcsórozozva teszi. Nálunk az ipartestület eddig sehonnán, senkitől nem kapott, de nem is kért támogatást. De most kénytelen vele. Hisszük, hogy a város méltányolja is a testület nehéz helyzetét és akár ingyen helyiséggel, akár más módon támogatni fogja, annál is inkább, mert az a munka, amit az ipartestület elvégez, a városi adminisztráció körébe esik: a tanoncok és segédek nyilvántartását, az elsőfoku bíraskodást a tanoncszerződés kötését és lebonyolítását a törvények az elsőfoku iparhatóság körébe utalják.

— **Az 1916. évi hadiadó kivetése Zalában.** Zalaegerszegen május havában ül össze az a bizottság, mely a vármegyében lakó, 20,000 koronánál nagyobb évi jövedelmű egyének 1916. évi hadiadóját lesz hivatva megállapítani. Kincstári előadó az alsólendvai adóhivatalt kerület részére Gyenge Sándor pénzügyi tanácsos lesz. A bizottság elnöke lesz Bogvay Elemér nyug. főispáni titkár, földbírtokos. Rendes tagok: Thassy Lajos nyug. főszolgabíró, Pongor Henrik gyár-igazgató (Nagykanizsa), Fischer Pál takarékpénztári igazgató (Zalaegerszeg), Udvardy Ignác ny. keresk. isk. igazgató (Zalaegerszeg), Malatinszky Ferenc földbírtokos (Zalacsány), dr. Berger Béia ügyvéd (Zalaegerszeg) és dr. Kreischer József ügyvéd (Nagykanizsa).

— **Gyűjtés.** Győri (Gutmann) Aladár, a Győri Ált. Takarékpénztár tisztviselője, városunk szülőtte, 90 korona 4 fillért gyűjtött ismerősei körében az Alsólendván elhunyt Károly Jánosné tíz árvája részére. A nemesen érző szívű gyűjtő az összeget eljuttatta hozzánk, hogy juttassuk el rendeltetési helyére. Mi átadtuk az összeget az árvák gondozójának, Zsohár Gábor helybeli lakósnak, aki lapunk utján mond halás köszönetet egy a nemesszívű gyűjtőnek, a mint a szives adakozóknak. Az összeghez a következők voltak szivesek adományokkal hozzájárulni: Milietics Kálmán Győrszentiván 2 kor., N. N. 2 korona, Veninger 5 kor., Hatschek 5 kor., Borsody János 2 kor., N. N. 2 kor., Generali főügynökségének kisaszonjai 2 kor., Fenyes 5 kor., Győri Általános Takarékpénztár 5 kor., Kemény 2 K. Németh József 2 kor., Gaál Sándor 1 kor., N. N. 1 kor., N. N. 1 kor., Szilárd 1 kor., Mojzer Jenő 2 kor., Fischer József 1 kor., N. N. 1 kor., Olvashatlan aláírás 1 kor., Németh Alajos 1 kor., Paschkesz 1 kor., N. N. 1 kor., Nagy Sándor 3 kor., Jenci

Alajos 2 kor., N. N. 1 kor., Dobos 2 kor., Fuchs 2 kor., Prutkay János 2 kor., Csonka 1 korona, Véghegyi 2 kor., N. N. 1 kor., Barabás János 1 kor., Olvashatlan aláírás 1 kor., Popper 1 kor., Weisz 1 kor., Fischer 1 kor., N. N. 3 K, Győri Aladárné 10 kor., Győri Aladár 10 kor. Összesen 90 korona.

— **Megnyílik a hosszufalul gőzmalom.** Emítettük, hogy Schwarcz Ad. Arnold téglagyáros Lendvahosszufaluban egy nagyobb szabású gőzmalom építtetett, mely úgy berendezésre, mint teljesítő-képességre a legmodernebb lesz. A gőzmalom a mult héten teljesen elkészült, olyannyira, hogy a jövő hét folyamán már üzembe is hozták. A malom külön buza- és külön rozs-örlésre van berendezve s elváltól örlést úgy várná, mint pézért. Az örlető közönség figyelmét felhívjuk a gőzmalom mai számunkban közölt hirdetésére.

— **Adtál Uram esőt, de nincs benne közsönet!** A városi liszt-boltba (Gönc pék üzlete) végre megérkezett a kenyérliszt. Hetekig a főzö-lisztből voltunk kénytelenek kenyeret, nem: kalácsot sütni, mert nem volt kenyérliszt. Most van kenyérliszt, de élvezhetetlen. Mint a sár, olyan kenyér sült belőle. Fekete, mint a föld s ragad, mint a csizir. — Felhívjuk rá a hatóság figyelmét.

— **Lavina által eltemetett zalai katonák.** Március 11-én szerencsétlenség történt az olasz harcúterén. Az egyik felhőkbe nyúló csucsról hólavina indult meg, amely szörnyű tömegével szédítő sebességgel rohant alá a hegyoldalon. A lavina utjába magyar katonák kerültek, akiknek már nem volt idejük kitérni a szerencsétlenség elől. Az óriási hőtömeg pillanat alatt magába temette őket s tovább rohant velük a megsemmisülésre. A szerencsétlenül jártak közt 20-ik honvédszolgalegionredbeli katonák is voltak. Ezeknek a nevést most küldték meg Kanizsára a harc-térrel. Az odavesztett huszások névsora itt következők: Kovács János Felsőbagod, Bakonyi Antal Káptalanfa, Dömötör Ferenc Páka, Tóth János Külsővát, Máté Pál Hernyék, Molnár József Felsőórs, Horvát Jenő Balaton-Csicsó, Tóth János Balatonszentgyörgy, Dankó György Tótszentmárton. Az ő vesztük is hősi halál volt, — a haza védelmében pusztultak el, — legyen áldott az emlékezetük!

— **Az idei Szent György-nap.** Zalavármegye alispánja a minap rendeletet bocsátott ki a mezőgazdasági cselédek Szent György-napi költözöküdsé tárgyában. Ugyanis ez a nap az idén husvét hétfőre esik és a vármegye alispánja úgy intézkedett, hogy a gazdasági cselédek költözöküdsé ne ezen az ünnepen, hanem a következő köznapon, április 25-én, kedden történjék.

— **Angol morál.** Az angol admirális: Jól van, kedves kapitány, azt a hollandus hajót rendszeren fenékre torpedóztá. De mások ne feledje el torpedózás előtt felhuzni a német hadi-lobogót, mert nélkülül nem ér az egész manőver semmit!...

A IV-ik magyar

HADI KÖLCSÖN

hivatalos aláírási helye

az

Alsó-Lendvai Takarékpénztár.

— **Visszaköltözött a polgári iskola.** A helybeli polgári iskola a múlt héten visszaköltözött régi helyiségébe. A polgári iskola épületeiből elszállították a körházi ügyeket, mindent újból meszelték és suroltak, úgy, hogy ma már semmi sem mutatja, hogy másfél évig körház volt. A tanítás husvét után már itt fog megkezdődni.

— **A csáktornyai hősi halottak emlékműve.** Emlegettük már azt a nemes mozaikot, amit nemrég Csáktornyaán avéghől indítottak, hogy a csáktornyai tartalékkörházakban hősi halált halt és Csáktornyaán eltemetett hősök emlékeztetére az ottani temetőben nagyszabású emlékművet állítsanak. Mint újabban közlik velünk, a csáktornyai háborús emlékmű ügye már a legközelebbi megvalósítás stádiumába jutott. A Csáktornyai Jóléti Bizottság az emlékmű felépítésével Tolazzi Dániel csáktornyai építész bízta meg, akinek erre a célra 1200 napszámot biztosított s felkéri a Csáktornyaán állomásozó katonaságot, hogy a nyers anyag elszállítására ösztönözze a katonaságot. A szükséges összeg gyűjtésére hölgyeket kér fel a bizottság s egyben megkéri a járásbeli községi és körjegyzőket, hogy községeik a kegyeletlen hazafias kőra adakozzanak. Az emlékmű felállítására 3000 K-ba kerül.

— **Husvét után elviszik a harangokat.** Április végén kezdik meg országsszerte a háborús celokra rekvirált harangok összeszedését. A katonai megbízottak e hónap 24-én indulnak el a kijelölt harangok átvételére. A római katolikus templomokban, minden toronyban egy-egy lélekharang és egy-egy középső nagyharang marad meg, a többi elviszik hadi celokra. A rekvirálástól csak azokat a harangokat kímélik meg, amelyek történelmi vagy művészeti szempontból értékesek. A hadvezetőség a harangokért kilogrammonként négy koronát térít meg.

A magyar kormány által kibocsátott

IV-ik

Hadi kölcsön

hivatalos aláírási helye

az Alsólendva-Vidéki

Takarékpénztár R.-T.

— **„A halálfejtő pillé.”** Most jelent meg Harsányi Lajos győri vikáriusnak, a kiváló katolikus ironak legújabb könyve: „A halálfejtő pillé.” Huszonegy magas színvonalon álló elbeszélést tartalmaz a könyv, csupa magyar és vallásos témát, melyeknek egy része a világháború tüzeiben született. A kiváló szerzőnek ez a hatodik könyve méltán sorakozik eddigi jeles irodalmi alkotásai mellé. A könyvet Budapesten a Szent-Isván Társulat adta ki a Család Regénytár című könyvsorozatban s ugyanott kapható. Ara csinos keménykötésben egy korona.

— **Szurkálás.** Csólik Márton 27 éves adóránfalvai lakos szombaton Alsólendváról tartott hazafelé. A gyulai majornál több felsőbesztercei legényekkel összeveszett, kik közül az egyik, L. A. fiatalkoru legény, késsel arcba szúrta. A csendőrség a tettest kihallgatta, ez beismerte, hogy ő szúrta meg Csólikot, de azzal védekezik, hogy Csólik őt előzően korbáccsal megütötte. A surkálót tejlejtették az alsólendvai kir. járásbírószághoz.

Jegyezzünk hadikölcsönt!

— **A háború második éve is vége felé jár és semmi kilátás, hogy a béke áldásait egyhamar élvezhetjük.** Lehetetlen ily válságos időben újság nélkül lenni. Feihívjuk azért t olvasóink figyelmét arra, hogy a Pesti Hirlap a háborús viszonyok és a papírhiány dacára is a legterjedelmesebb és legbővebb tartalmu újság maradt napilapjaink között. A harcterek eseményeinek részletes megírását napról-napra kitűnő térképekkel kíséri. A Pesti Hirlapnak minden harctéren külön tudósítója van. Méltán legkedveltebb és legelterjedtebb napilapja tehát az országunknak. A Pesti Hirlapot minden hó 1-től és 15-től kezdve meg lehet rendelni. Egy hóra 2 K 80 fill., negyedévre 8 kor. A Pesti Hirlap és a Divatszalon együtt negyedévre 11 kor. A Pesti Hirlap és Az Erdékes Újság együtt negyedévre 12 kor. 50 fill. A Pesti Hirlap és a Képes Újság együtt negyedévre 10 kor. 50 fillér. A négy lap együtt negyedévre 18 kor. Az előfizetési összegeket legelőszörűbb postautalványon küldeni a Pesti Hirlap kiadóhivatalának (Budapest, Vilnos császár-ut 78.)

— **Megfojtotta a gyermekét.** Domonkos Gizella, egy fiatal szőci (tapolcai járás) asszony, kinek a háború óta még otthon sem volt a férje, szerezmi viszonyt kezdett egy orosz fogollyal. A szerelemnek nemrég gyümölcse lett, az asszonynak kislánya született. A férj a napokban azt írta haza, hogy husvétra szabadságot kap és megjön. A levél vétele után az asszony cüfintette a gyermeket. A hatóság kutatni kezdett a csöppség után s megtalálták a szekrényben elrejtve, holtan. Megállapítást nyert, hogy a bűnös anya megfojtotta a kis leánykát s ép azzap akarta elásni a holttestet. Domonkos Gizellát letartóztatták.

— **Megszökött orosz foglyok.** Gróf Zichy Ágost belatinci nagybirtokos uradalmaiból, a munkára kiadott orosz foglyok közül kettő f. hó 17-én éjjel megszökött. A szökevények neve: Respalov Iván és Bogatow Péter. Az előbbinek 2384., az utóbbinak 2389. a táborig száma. Körözésüket a hatóság elrendelte.

— **Tüzeset.** Herceg Esterházy Miklósnak a Murarév község batárában levő gyulai majorjában vasárnap tüzeset történt. Az egyik cselédház szuppal fedett tetete gyuladt ki és égett el. Több gazdasági cselédnek több hónapra való zsírja és egyéb élelmiszere is benngett. A kár mintegy 1000 korona.

— **Ellopott sonka.** Skáfár Ozsoiya muramelencei lakos panaszt tett a belatinci csendőrsőrn, hogy padlásról f. hó 19-én éjjel egy 12 korona értékű sonkát — melyet ő husvétra tartogatott — elloptak. A csendőrség megállapította, hogy a sonkát Balazsicz Ignác 19 éves muramelencei lakos lopta el, aki a lopást beismerte.

— **Az oltás.** Oltanak a harctéren. „Nem ér az az oltás semmit, — mondja egy öreg népfelkező a fiatal regrutának. — Az én cuggomban mindenki be volt oltva kétszer is, ott a Doberdónál egy tájjan gránát mégis agyoncsapott közülünk kilencet!”

— **Az „Ország-Világ”** legutóbbi száma a következő érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg. Heine Henrik (fordító: Naményi László): A német vallástudomány és bölcseszett története (folytatás), Haugh Béla: Lólika, Földvárj lona: Evirodulóra, Kelemen Viktor: Üzenet, Fülöp Lajos: Levél jón, levél megy, Lengyel Gizella: Gondolatok, Hajos Béla: Igrices énekek a nagy háborúról, Csapó Márta: Egy hang, Farago Sándor: A nő, stb. Rendés rovatok: Színház, Művészet, Irodalom, Zene, Hírek, Közgazdaság, Sport, Sakk stb. Képek: A holland királyi család, Holland leányok, Holland falu, Henrik porosz herceg, Bethmann-Hollweg kancellár, Gróf Paar Ede, A koloszarvi amatőr-fénykép-kiallításból (16 kép), Az első tavaszi nap a városligetben, Tavaszi munka, stb.

Az Ország-Világ előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 korona, negyedévre 4 korona. Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., Hold-utca 7. sz. Aki az Ország-Világra előfizet, jellesen ingyen és bérmentve kapja meg az 1916. évi „Ország-Világ Álmanach”-ot, ezt a pompás díszművet, mely most jelent meg és közel száz ironak és művészeknek a munkáját foglalja magában.

Az igen tisztelt jegyző urak b. figyelmébe :: ajánlom, hogy a hivatalosan előírt :: felmentési javaslatok nálam elkészültek s bármily mennyiségben kaphatók. — BALKÁNYI ERNŐ, Alsólendva.

Az örlető közönség figyelmébe!

A Lendvahosszszufaluban épült, legmodernebbül berendezett

új gőzmalom

külön buza- és külön rozs őrlésre e hét folyamán megnyílik!

Elvállalja gabonaneműek őrlését legkisebb mennyiségtől a legnagyobbig úgy várnra, mint pénzért.

Gaál Sándor   Schwarc Arnold
főmolnár.   tulajdonos.

Kedvező alkalom!

Elköltözés miatt

jutányos árban kaphatók

elsőrendű

zongorák, pianinók és harmóniumok.

B. WOLCKMAR

zongorakereskedése

MARBURG a D., Herrengasse 56.

1, 2 és 4 filléres tábori levelezőlapok

bármely mennyiségben kaphatók

Egy 3 szobás

lakás

mellékhelyiségekkel

augusztus hó 1-ére

KIADÓ.

Dr. Strasser Ármin ügyvéd.

Szeretatományokat a frontra szállít a Hadsegélyző Hivatal átvételi különítménye, IV. Váczi-utca 38. sz.

Előfizetőink
ingyenes hirdetésí
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetésí
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfősáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-dívat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsótló és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.
FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemegé-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pekemester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDŰS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst arukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mazoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) készít művészi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos árért. Felvétel minden nap. Fényképnagyításokat olcsón vállal!

SIPOS DANIEL eisrendű uriszabó (Főut.)

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás átellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő bérője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkóraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

WORTMAN BENŐ rőfős- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kavész.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg, Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentermiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógősmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celldömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gúntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdáhely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebeleszámárton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállója Budapest.

VADNAY GÁBOR bogárná Lehővahosszúfalu.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papír-szalvétát

akármily mennyiségben, címnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak valószínűleg szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelmében, gyönyörű illusztrációkkal

30 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Érdekesítő olvasmányok!

A Világháború Képes Krónikája

Egy-egy füzet ára csak 30 fillér!

Mesésen olcsó árért!

címmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.